

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890

Citation: Baggesen, Jens: "Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890", i Baggesen, Jens: *Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890*, 1889-1903, s. 379. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen02val-shoot-idm140651417733232/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890

- Carl Wilhelm Jesjen, † 1823 som Kontreadmiral og Gubernør i Ostindien, allerede bekendt fra sin hæderfulde Affaire d. 3 Marts 1801, som Chef for Briggen „Lougen“, med to engelske Fregatter mellem St. Croix og St. Thomas, havde paany bragt sit Navn i Erindring ved den ikke mindre hæderlige, men uheldige Kamp, han d. 22 Marts 1808 som Chef for Linieskibet „Prinds Christian Frederik“ havde at bestaae under Sjællands Odde med en betydelig engelsk Overmagt, og som endte med, at hans Skib, efter først at være manøvreret Grundet saa nær, at det ikke kunde falde i Fjendens Hænder, tilsidt maatte overgive sig, hvorpaa det blev stukket i Brand af Englænderne og sprang i Luften. — Han var Broder til Digterinden Juliane Marie J. saavel som til den Krigskommissær J., til hvem et Riimbrev findes i nærv. Bd. S. 88 ff.
- S. 245, L. 8. paa dens Bredde] Angaaende den nu foreløbde, for Enkeltal og Pleetial fælles Form Bredde, see S. 270, Noten til L. 13.
- —, L. 22-23. Der sadle modig Belgens Top . . . Galop] Hentydning til de bekendte Ewaldske Linier i „Fiskerne“, om den modige Sømand. Jvfr. ovenfor, S. 365, Anm. til S. 210 L. 28.
- —, — 24. Møster] Møstervæn, bekendt fra de gamle norske Rongesagaer (og Skuepladsen for nogle af Scenerne i Oehlenschlägers „Grafen Hart“), ligger Nord for Stavanger Fjord ved den nordste Kyst.
- 246, — 9. Sølling] Peter Norden Sølling, „Bombesørens“ Stifter, f. 1758, † 1827 som Waterskout i Kjøbenhavn, var dengang Kommandantkapitain. Han var en Typus paa de Søofficerer fra en ældre Tid, som i deres Personlighed havde optaget mange af de for den danske Matros karakteristiske Eiendommeligheder, saasom det muntre og friske, ofte grovtoorne Lune og en egen Djarvhed i Væsen og Tone, der ikke er bange for at støde an imod Formernes; men „det klædte den lille smidige, ildfulde, lystige Sømand godt, hvilket maaske undskyldte, at han intet mindre drev dette Væsen med et Slags Koketteri og fortsatte det vel længe som gammel Mand“ (Oehl. & Grøndr.). Hans Navn forekommer igjen i Bagg. 8 „Kahytts-Vise“ fra 1808 („Soer jeg paa den tamme Bred“; 2 DB. III, 228).
- 247, — 5. Havsnrens tangbefrændste Fire] Jvfr. S.